

[Ministeren for offentlige arbejder.]

forskrifter om renholdelse af vejene, svarende til, hvad der er foreslået med hensyn til snerydning og foranstaltninger mod glat føre. Uden for byer og bymæssige bebyggelser foreslås renholdelsespligten i overensstemmelse med princippet i vejbestyrelseslovens §§ 17-19 dog begrænset til den renholdelse, der er nødvendig for færdsels-sikkerheden.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om grundejernes forpligtelser med hensyn til snerydning, foranstaltninger mod glat føre og renholdelse af private fællesveje og stier i byer og bymæssige bebyggelser. De foreslåede bestemmelser svarer i princippet til, hvad der gælder i dag i henhold til politivedtægterne.

Med hensyn til private fællesveje og stier på landet foreslås det, at kommunalbestyrelserne skal kunne pålægge de vedligeholdelsespligtige (vejberettigede) snerydningspligt m. v. Hjemmelen forudsættes kun anvendt, når der foreligger en rimelig trafikalt interesse i vejenes farbarhed. Tilsvarende bestemmelse foreslås indført med hensyn til skov-, klit- og havneveje o. lign., der er åbne for offentlig færdsel og af betydning for denne. Også denne bestemmelse forudsættes administreret lempeligt og kun anvendt, når der er en rimelig trafikalt interesse, således at der ikke pålægges skovejere m. v. urimelige byrder.

Det er ikke tanken ved lovforslaget at gøre nogen ændring i kommunernes adgang til at anmelde udgifter ved de foranstaltninger, der er omhandlet i lovforslaget, til almindelig vejrefusion efter vejtilskudslovens kap. I.

Forslaget er i hovedsagen blevet til under forhandlinger i det embedsmandsudvalg (vejlovsudvalget af 1951), som tidligere har lavet udkast til vejbestyrelsesloven af 1957, og som i 1964 har afgivet betænkningen „Private fællesveje og vejbidrag“. I udvalget har bl. a. de kommunale vejtekniskeres organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner været repræsenteret, og under forhandlingerne har også

repræsentanter for motororganisationerne og politiet m. fl. haft lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende.

Forslaget må imidlertid betragtes som udarbejdet af ministeriet, da regeringen fandt det ønskeligt, at folketinget allerede i indværende samling kunne behandle disse spørgsmål. Dette udelukkede, at en formel indstilling om udvalgets arbejde kunne foreligge.

Forslaget har været forelagt for de kommunale organisationer samt for en række andre myndigheder og organisationer, der berøres af bestemmelserne, herunder FDM. Der er ikke inden forslaget's udarbejdelse fremkommet principielle indvendinger mod lovforslaget, bortset fra Københavns magistrat, der ikke ønsker, at loven skal have gyldighed i Københavns kommune. Der foreligger dog ved forslaget's udarbejdelse ikke svar fra Købstadforeningen og Sognerådsforeningerne.

Ud over indvendingen fra Københavns kommune er der af de fornævnte myndigheder og organisationer fremdraget forskellige enkeltproblemer, som det vil kunne være rimeligt at drøfte her i tinget, specielt i det udvalg, som jeg regner med vil blive nedsat.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget's bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger*.

Forslaget omfatter først en bemyndigelse til anlæg af en hovedlandevej, udbygget som motorvej, fra Farum til Hemmingstrup, i fortsættelse af den under udførelse værende motorvejsstrækning fra Borups Plads til Farum (Hareskovmotorvejen).

Dernæst omfatter forslaget en bemyndigelse til anlæg af en hovedlandevej, udbygget som motorvej, vest om Kolding fra Bramdrupdam til Harte, og i forbindelse hermed en forlægning af den eksi-